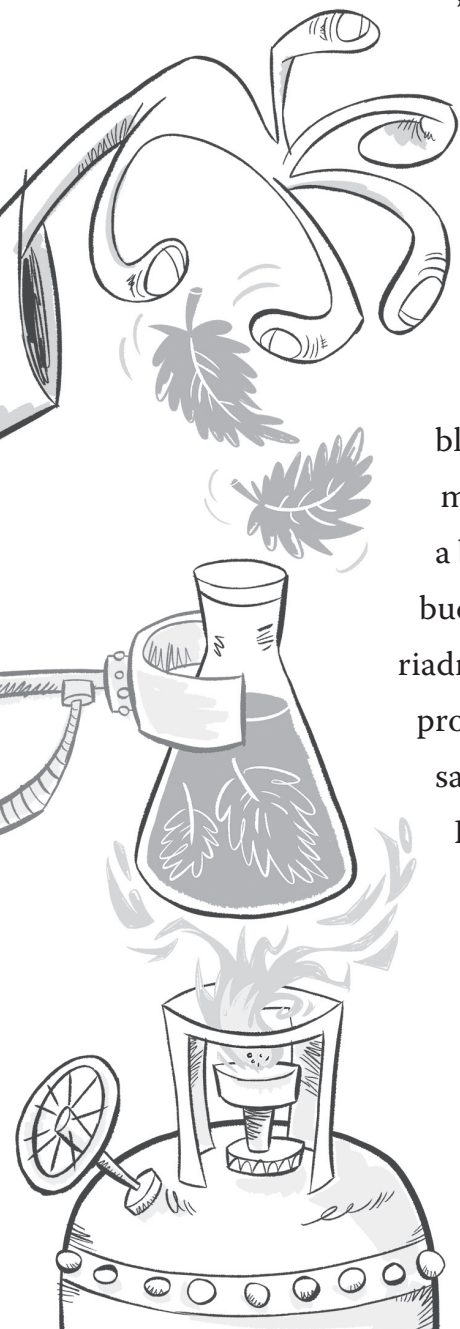

List

„Uffa určite nájdem! Onedlho! Už ho takmer mám. Cítim to v palci na nohe,“ zveril sa Churchillovi profesor Dr. Dr. Othenio Snaida a súdiac podľa toho, aký postoj zaujal, by si človek myslel, že práve nad niečím zvíťazil. Churchill, komár a profesorov jediný priateľ, nemohol odpovedať, keďže bol milióny rokov mŕtvy a zaliaty v jantári.

„Zakrátko celému svetu dokážem, že táto neznáma žijúca fosília existuje! Potom ma budú všetci obdivovať, nikto mi viac nebude môcť nadávať do bláznov a tvrdiť, že si vymýšlam! Uffa nájdem a bude iba môj. Nielenže budem slávny, ale aj poriadne bohatý!“ vykrikoval profesor Snaida a čertovsky sa pritom zaškeril.

Profesorova maringotka, jeho byt a výskumné laboratórium v jednom, stála v opustenom

kameňolome. Skamenené raky, slimáky a milióny rokov staré kosti rôznych saurov v nej ležali vedľa fľašiek s leptavými kyselinami a rozličnými chemikáliami. Bolo to typické pracovisko kryptozoológa – vedca, ktorý hľadá doposiaľ neobjavené živočíchy ako yeti či lochnesská príšera.

Profesor Snaida bol Brit, ale po stopách uffu precestoval pol zemegule. Napokon v presvedčení, že práve tam už onedlho nájde, čo hľadá, skončil v kameňolome kdesi na Slovensku.

Riedke vlasy si splietol do tenkého vrkôčika a hodil očkom na hodinky. „*Five o'clock! Teatime, milý Churchill!*“

Profesor otvoril ventil na plynovej fľaši, zapálil Bunsenov kahan a nad ním zohrial v kónickej titračnej banke vodu. Keď začala bublať, nasypal do nej za hrst' žihľavových listov a päť minút ich nechal lúhovať. Tak ako každý deň, aj v to popo-

ludnie nápoj srkal priamo z banky a prihrýzal si k nemu surovú cibuľu.

„*Don't worry*, Churchill, môj milý kamarát,“
privrával sa komárovi a hlasno pritom mliaskal.
„Onedlho príde šek od nadácie. Potom kúpim nové pneumatické kladivo a môžeme kopať ďalej.“ Profesor si prepláchol hrdlo hltom žihľavového odvaru. „Konečne budeme mať aj na čierny čaj a slaninu s fazuľkou. Cibuľu už nemôžem ani len vidieť!“

Pri bráne do kameňolomu zastalo žlté auto a zatrúbilo.

TÚÚÚT, TUTÚÚÚT, TÚT, TÚT, TÚT,
TUTÚÚÚT!!!

Profesor vyzrel von oknom. „Konečne! Spomínaj

čerta a aha ho... pošta! Od radosti sa zavrtel
a urobil krásnu piruetu.

Poštárka ešte raz zatrúbila a vystúpila.

„Expresná zásielka pre profesora Snaida!“
zakričala ponad plot.

Profesor Snaida chytro vyšiel z maringotky
a vzrušene sa náhlil k poštárke. „*Darling*,
vy ste anjel!“ zvolal a vytrhol jej obálku z rúk.
Roztrasenými prstami z nej vybral list a očami
prebehol riadky:

Veľavážený prof.

Dr. Dr. Othenio Snaida,

s ľútosťou Vám oznamujeme, že
predmet Vášho výskumu už ďalej
nemôžeme podporovať. Keďže ste vo
svojej práci nijako nepokročili,
sme nútení zastaviť Vám s okamži-

tou platnosťou vyplácanie akejkol'vek podpory.

Ak sa Vám však do piatich dní predsa len podarí získať dôkazy o existencii dosiaľ neznámej žijúcej fosílie - *uffa*, ako tohto živočícha nazývate -, pošleme Vám ďalší šek, no až keď sa o výsledku osobne a na mieste presvedčíme.

S priateľským pozdravom

Horácus Kukučka, predseda
kontrolnej komisie na podporu
kryptozoologického výskumu

P. S.: Váš ctený kolega prof.
Dr. Dr. Dr. Julius McDenver z New

Yorku požiadal o prevzatie dotácií vyčlenených na podporu Vášho výskumu.

Nijaký šek?! Nijaké peniaze?! Nijaká sláva?!

Profesor zbledol ako krieda.

„Za takýto list by vás v starom Ríme na mieste hodili levom, aby vás zožrali!“ vykrikoval na prekvapenú poštárku. „A vy, vy žltá bradavica, vy... buďte taká láskavá a odpáľte!“

Rozzúrený sa vrátil do maringotky. Musel pracovať. Zostávalo mu už iba päť dní, aby dokázal, že uff existuje. Nikto a nič mu v tom nezabráni. O tom bol skalopevne presvedčený.